

- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przy ocenie istotne jest, na czyje zlecenie (przewoźnika lotniczego, operatora portu lotniczego etc.) działała osoba trzecia?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polska) w dniu 27 czerwca 2013 r. — Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-357/13)

(2013/C 274/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (¹), należy interpretować w ten sposób, że za spółkę kapitałową w rozumieniu tych przepisów należy uznać spółkę komandytowo-akcyjną, jeżeli z charakteru prawnego tej spółki wynika, że tylko część jej kapitału i wspólników może spełniać warunki przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy?
- 2) W przypadku, jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze byłaby negatywna — czy art. 9 dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, należy interpretować w ten sposób, że przyznając uprawnienie państwu członkowskiemu do nieuznawania podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy za spółki kapitałowe, przyznaje on dowolność państwu członkowskiemu w zakresie opodatkowania podatkiem kapitałowym tych podmiotów?

(¹) Dz. U. L 46, s. 11

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 27 czerwca 2013 r. — B. Martens przeciwko Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Sprawa C-359/13)

(2013/C 274/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B. Martens

Strona pozwana: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Pytania prejudycjalne

- 1A) Czy prawo Unii, w szczególności art. 45 TFUE oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie Niderlandy odmówiły pełnoletniemu dziecku, pozostającemu na utrzymaniu pracownika przygranicznego posiadającego obywatelstwo niderlandzkie, zamieszkałego w Belgii, pracującego częściowo w Niderlandach i częściowo w Belgii, prawa do stypendium studenckiego obejmującego kształcenie poza Unią z chwilą, w której uległ rozwiązaniu stosunek pracy pracownika przygranicznego i pracownik ów wykonywał odtąd pracę jedynie w Belgii, z tego względu, że dziecko nie spełniło przesłanki, wedle której powinno ono zamieszkiwać w Niderlandach przynajmniej trzy z sześciu lat poprzedzających zapisanie do placówki edukacyjnej?
- 1B) Gdyby na pytanie 1A należało udzielić odpowiedzi twierdzącej: Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie udzieleniu stypendium studenckiego — przy założeniu, że zostały spełnione pozostałe jego przesłanki — na okres krótszy od czasu trwania kształcenia, dla którego udzielono stypendium?

Gdyby przy udzielaniu odpowiedzi na pytania 1A i 1B Trybunał miał dojść do wniosku, że przepisy prawa dotyczące prawa do swobodnego przepływu pracowników nie zabraniają nieudzielenia B. Martens stypendium studenckiego w okresie od listopada 2008 do czerwca 2011 lub w odniesieniu do części tego okresu:

- 2) Czy art. 20 TFUE i art. 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie Niemcy nie przedłużyło stypendium studenckiego na kształcenie w placówce edukacyjnej położonej na obszarze krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) (Curaçao), które przysługiwało zainteresowanej w związku z tym, że jej ojciec wykonywał w Niderlandach działalność zarobkową jako pracownik przygraniczny, z tego względu, że zainteresowana nie spełniła przesłanki obowiązującej wszystkich obywateli Unii, w tym również obywateli Niderlandów, wedle której powinna ona zamieszkiwać w Niderlandach przynajmniej trzy z sześciu lat poprzedzających zapisanie na studia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 1 lipca 2013 r. — Ordre des architectes przeciwko État belge

(Sprawa C-365/13)

(2013/C 274/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des architectes

Strona pozwana: État belge.

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 21 i 49 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, które nakładają na każde państwo członkowskie obowiązek uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, na potrzeby podejmowania i prowadzenia działalności zawodowej, poprzez nadanie im takiej samej mocy na jego terytorium, jak dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które to państwo samo wydaje, należy dokonywać w taki sposób, że zakazują one, aby państwo, na potrzeby wpisu na listę członków izby architektów, wprowadziło względem osób legitymujących się dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji architekta określonym w art. 46 tej dyrektywy albo dokumentem określonym w jej art. 49 ust. 1, obowiązek spełnienia dodatkowego warunku odbycia praktyki zawodowej lub posiadania doświadczenia zawodowego równoważnego z tym, które jest wymagane od osób legitymujących się dyplomami architekta wydawanymi na jego terytorium, po uzyskaniu tych dyplomów ?

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 3 lipca 2013 r. — Harald Kolassa przeciwko Barclays Bank PLC

(Sprawa C-375/13)

(2013/C 274/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Harald Kolassa

Strona pozwana: Barclays Bank PLC

Pytania prejudycjalne

A. Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾ (Bruksela I):

- 1) Czy zawarte w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 sformułowanie „[j]eżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia z umowy, którą zawarła osoba, konsument, w celu, który nie może być uważany za działalność zawodową lub gospodarczą tej osoby” należy interpretować w ten sposób, że

1.1. skarżący, który jako konsument nabył na rynku wtórnym dłużne papiery wartościowe na okaziciela, a obecnie podnosi roszczenia przeciwko emitentowi z tytułu odpowiedzialności za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym, o naruszenie obowiązku informowania i kontroli oraz z tytułu warunków pożyczki, może powołać się na tę przesłankę uzasadniającą jurysdykcję, jeśli skarżący poprzez nabycie papieru wartościowego od osoby trzeciej wstąpił w sposób pośredni w stosunek umowny pomiędzy emitentem a pierwotnym pożyczkodawcą?

1.2. (w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1.1.) skarżący może powołać się na jurysdykcję wynikającą z art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 także wówczas, gdy osoba trzecia, od której konsument zakupił dłużne papiery wartościowe na okaziciela, nabyła je uprzednio w celu,